

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEN: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobnie za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 38.

Kraków, sobota 15 lutego 1941 r.

Nadesłane z rękopisów przez redakcję rekopiety będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączony zostanie znaczek pocztowy na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 zł. z odroczaniem do domu 5 zł. Na prowincji dopłata portu. Konto czekowe: Warszawa 658.

Rozmowa generała Franco z Mussolinim.

Generał Franco i minister spraw zagranicznych Suner przybyli do Włoch. Ustalono zgodność poglądów we wszystkich zagadnieniach.

Rzym, 14 lutego. W dniu 11 lutego przybył do Włoch, celem zetknięcia się z Mussolinim, szef państwa hiszpańskiego, generałissimo Franco, który zatrzymał się w miejscowości Bordighera. Gen. Franco towarzyszyli w podróży minister spraw zagranicznych Serrano Suner, szef gabinetu wojskowego gen. Moscardo, oraz podsekretarz stanu dla spraw prasowych i propagandowych Antonio Tovar, oraz kilka poważniejszych osobistości z otoczenia generała Franco.

Gen. Franco przybył na granicę włoską o godzinie 20-tej witany przez specjalną delegację włoską, przyczem oddział straży granicznej oddał mu przepisane honory wojskowe. Wzdłuż szosy, biegnącej od granicy państwa do Bordighery ustawili się szeregi miejscowej ludności, która zgłaszała gościami i wręczała przywitanie okrzykami „Arriba España” i „Vivat Franco!”.

W willi „Regina Margherita” w Bordigherze, oddanej gościowi do dyspozycji, odbyło się serdeczne powitanie Mussoliniego z gen. Franco. Gen. Franco wraz z Mussolinim przeszli przed frontem honorowej kompanii drugiego pułku grenadierów, jak również przed frontem oddziału 89 pułku piechoty.

W dniu 12 lutego udał się gen. Franco w towarzystwie ministra Serrano Sunera na spotkanie z Mussolinim.

W rozmowie tej, która się rozpoczęła o godz. 10-tej rano i trwała do godz. 13.30, wzięli udział Mussolini, gen. Franco i Serrano Suner.

Po zakończeniu rozmów wydał Mussolini w swej willi śniadanie na cześć gen. Franco, w której wzięli udział excelencja Serrano Suner, generał Moscardo, excelencja Tovar, oraz pozostałe osobistości, przybyłe z generałem Franco.

W godzinach popołudniowych udał się gen. Franco w towarzystwie Mussoliniego do położonej nad morzem willi w Grimaldi koło Ventimiglia, gdzie w godzinach 18—19.30 kontynuowali rozmowy.

W godzinach wieczornych gen. Franco, minister Serrano Suner, oraz osobistości

z otoczenia gen. Franco wzięli udział w obiedzie, wydanym przez Mussoliniego.

W czwartek przedpołudniem udał się Mussolini do willi „Regina Margherita”, aby się pożegnać ze swym dostojnym gościem.

Pożegnania było niezwykle serdeczne.

W chwili opuszczania granicy Włoch oddziały wojskowe oddały gen. Franco takie same honory wojskowe, jak w chwili przyjazdu.

W związku z rozmowami, wydano w Rzymie następujący komunikat urzędowy:

Roźmowy, prowadzone w godzinach rannych i południowych dnia 12 lutego w Bordigherze między Mussolinim i gen. Franco,

Spotkanie gen. Franco z marsz. Petain'em.

Vichy, 14 lutego. Urzędowo podana w Vichy do wiadomości, że generał Franco i marszałek Petain spotkali się we czwartek w Montpellier. W rozmowie obydwóch szefów państw brali udział hiszpański minister spraw zagranicznych Serrano Suner, wiceprezydent admirał Darlan, minister spraw wewnętrznych Peyrouton i francuski ambasador w Madrycie Pietry.

We czwartek po południu odbyło się złożenie wieńca na pomniku nieznanej żołnierza, w którym wzięli udział oddziały żołnierzy frontowych.

oraz ministrem spraw zagranicznych Serrano Sunerem, doprowadziły do uzgodnienia poglądów rządu włoskiego i hiszpańskiego w sprawie zagadnień o europejskiej doniosłości, oraz w sprawie problemów, które w obecnej dzisiejszej chwili interesują obydwie kraje.

* * *

Madryt, 14 lutego. W związku ze spotkaniem gen. Franco z Mussolinim ukazał się z ramienia rządu hiszpańskiego komunikat odpowiadający treści komunikatu włoskiemu.

W związku z podróżą polityków hiszpańskich, donosi hiszpańska agencja „EFPE”, iż opuścili oni samochodami Madryt w poniedziałek rano, poczem przemieścili w pewnej małej miejscowości na terenie prowincji Gerona.

We wtorek przedpołudniem samochody przybyły na teren francuski w miejscowości Le Fortin. Władze francuskie powitały obydwu hiszpańskich polityków przy dźwiękach hymnów narodowych hiszpańskiego i francuskiego. W miejscowości Arles zatrzymano się na krótki postój celem spożycia posiłku, poczem kontynuowano podróż ku granicy włoskiej.

W czasie podróży przez Francję ludność objawiała szacunek i sympatię dla gen. Franco.

Nowy minister spraw zagr.
Węgier.

Po zgonie min. hr. Csaky regent Węgier admirał Horthy mianował ministrem spraw zagranicznych dotychczasowego posła węgierskiego w Bukareszcie Władysława Barossyego. którego portret przedstawia nasze zdjęcie.

Rumunji. Ze swej strony rząd rumuński odwołał na skutek tego zawiadomienia członków swego poselstwa w Londynie. Członkowie brytyjskiego poselstwa opuszczają Rumunię w dniu 15 lutego tj. w dniu, w którym ustają dyplomatyczne stosunki między Rumunią i Wielką Brytanią.

Silne wrażenie w prasie japońskiej.

(-) Tokio, 14 lutego. Odwołanie posła angielskiego w Bukareszcie i identyczne zarządzenie rządu rumuńskiego wywarły w prasie japońskiej bardzo silne wrażenie. Dzienniki wyrażają jednomyślnie przekonanie, iż fakty te oznaczają utratę przez Anglię dalszych ważnych pozycji, ponieważ wszelkie manewry brytyjskie w kierunku zmiany sytuacji na Bałkanach na korzyść Anglii nie dały rezultatu.

„Niezł-Niezi”, w wydaniu ze środy, oświadcza, że Anglia dlatego zerwała stosunki z Rumunią, ponieważ zrezygnowała z nadziei otrzymania Rumunii przy pomocy intryg na stronę angielską, lub wywołania naprężenia stosunków między Niemcami i Rosją, Londyn nareszcie zrozumiał, że Rumunią stała się zdecydowanym wrogiem Anglii przynajmniej od grudnia, tj. od chwili zawarcia układu w sprawie dostarczenia wielkich transportów surowców dla Niemiec.

Dziennik „Czuwai Szogyo Szimbo” uważa zerwanie stosunków między Anglią i Rumunią jako ostateczną rezygnację przez Anglię z jakiegokolwiek nadziei na Bałkan, po ostatnich próbach podjętych przez Anglików z końcem stycznia, a mających na celu wykorzystanie na korzyść Anglii niepokojów w stronnictwie legionowem przy czynnej pomocy agentów brytyjskich.

Dzienniki słowackie o likwidacji poselstwa angielskiego w Bukareszcie.

(-) Bratysława, 14 lutego. Ostatnia mowa Churchilla uważa „Slovak” za przynależną do przyszłości. Próba Churchilla podburzenia jeszcze raz narodów bałkańskich jest taktyką, która już w zeszłym roku zgótowała dość rozczarowań brytyjskim czynnikom rządowym. Poza to zerwanie stosunków dyplomatycznych między Rumunią a Anglią należy raczej uważać jako ucieczkę Anglików z Bałkanów.

„Gardista” podkreśla również, że ostatnia mowa Churchilla oraz równoczesne zerwanie stosunków dyplomatycznych z Rumunią stanowią nowy „zwycięski odwrót”, w których Anglicy okazali się takimi ministrami. Jeszcze kilka takich odwrótów — dodaje ironicznie dziennik — a nie tylko Bałkany, ale i cała Europa zostanie uwolniona od tyranów brytyjskich.

Amb. Oshima w drodze do Berlina.

(-) Moskwa, 14 lutego. Nowomianowany ambasador Japonii w Berlinie generał Oshima, który przed kilku dniami opuścił kraj, udaje się na nową placówkę. W dniu dzisiejszym rano przybył ekspresem transsyberyjskim do Moskwy.

Gen. Oshima zatrzymał się w gmachu moskiewskiej ambasady japońskiej i spędzi w Moskwie 2 dni, poczem uda się w dalszą drogę do Berlina.

Zaopatrzenie Belgii w produkty żywnościowe.

(-) Bruksela, 14 lutego. Generalny sekretarz belgijskiego ministerstwa rolnictwa złożył ostatnie oświadczenie na temat sytuacji żywnościowej Belgii, przyczem podkreślił, że zaopatrzenie kraju w ziemniaki uległo w lutym wybitnej poprawie.

W Holandji, oraz w Niemczech przygotowano olbrzymie zapasy ziemniaków, które mają być przewiezione do Belgii. Należy się spodziewać, że z chwilą poprawy warunków atmosferycznych będzie można pomyśleć o dostawach. Ponadto oddały Niemcy 100 milionów kg. ziemniaków-sadzianek, które będą dostarczone rolnikom po uprzednim dostarczeniu przez nich odpowiednich ilości ziemniaków koniecznych dla zaopatrzenia rynku. Sytuacja na rynku zbożowym uległa również pewnej poprawie.

Ostra rezolucja Japonii przeciwko Stanom Zjedn.

(-) Tokio, 14 lutego. W Tokio dokonano we środę inauguracji „Związku narodowego”, do którego zgłosiło przystąpienie waleki tysięcy członków, wśród nich 200 posłów do parlamentu, dawni ministrowie, generałowie i admirałowie, oraz znani politycy i publicyści.

Na zebraniu inauguracyjnym uchwalono rezolucję przeciwko Stanom Zjednoczonym stwierdzającą, że „Związek Narodowy” protestuje przeciwko próbom Stanów Zjedno-

zonych mieszania się do spraw japońskich i zagrożenia jej obszarowi życiowemu.

Rezolucja zwraca następnie uwagę na wrogi stanowisko Stanów Zjednoczonych i podkreśla, że konflikt chiński przedłuża się jedynie na skutek poparcia udzielanego przez Stany Zjednoczone i Anglię. Naród musi się przygotować na najdalej idące ewentualności. W końcu rezolucja apeluje do premiera Konoye, aby utrzymywał naród w stanie stałego pogotowia wojennego i gotowości do czynu.

Odwołanie rumuńskiego posła w Londynie.

Urzędowy komunikat ministerstwa spraw zagran. w Bukareszcie.

(-) Bukareszt, 14 lutego. Ministerstwo spraw zagranicznych w Bukareszcie wydało urzędowy komunikat następującej treści:

„Rząd rumuński został powiadomiony przez angielskiego posła o odwołaniu go wraz z pozostałymi członkami poselstwa, oraz brytyjskich konsulatów na terenie

Willkie przedstawia swoje wrażenia odniesione w Anglii.

„Ciężkie i rozdzierające serce spustoszenia w angielskich miastach przemysłowych“.

(=) Nowy Jork, 14 lutego. Po niemal dwugodzinnej konferencji z Rooseveltem przedstawił Willkie we wtorek na posiedzeniu komisji zagranicznej senatu swoje wrażenia, odniesione w Anglii.

Zwrócił on uwagę na „ciężkie i rozdzierające serce spustoszenia w angielskich miastach przemysłowych“, przy czym oświadczył, że największe ryzyko Anglii, to jej żegluga morska.

W związku z tem Willkie stwierdził, że Anglia traci od maja 1940 r. przeciętnie 60.000 ton tygodniowo, co wynosi trzy razy tyle, co budowany tonaż okrętowy. Z tego powodu koniecznym jest postawienie Anglii do dyspozycji całego wojennego tonażu; zwłaszcza odczuwa on zapotrzebowanie kontrtorpedowców.

Willkie zaproponował następnie przyjęcie ustawy o pomocy dla Anglii, zalecił jednak przytem wszelkie zastrzeżenia, umożliwiające wyeliminowanie z ustawy wszystkich niekoniecznych pełnomocnictw prezydenta.

Dla uzasadnienia tej propozycji powołał się on przede wszystkim na tak często powtarzaną przez pewnych amerykańskich

mężów stanu fantastyczną wersję strategii, według której w wypadku klęski Anglii, Niemcy zwrócą się „prawdopodobnie z gospodarczą lub wojskową ofensywą przeciwko Ameryce łacińskiej, przy równoczesnym ewentualnym uderzeniu Japonii w kierunku południowym“.

Jako te materiały wojenne, które posiadają dla Anglii najpoważniejsze znaczenie wymienił Willkie samoloty, amunicję i okręty, przyznał jednak równocześnie, że musi potrwać dłuższy czas, może wiele miesięcy, zanim pomoc ta da widoczne rezultaty. W szczególności program budowy samolotów przez Stany Zjednoczone na rok 1941 jest w stanie przynieść pomoc tylko w nieznanym zakresie. W rezultacie Willkie zreasumował swoje poglądy na kwestję amerykańskiej pomocy dla Anglii stwierdzając, że w razie, kiedy pomoc amerykańska okazałaby się bezskuteczna, Anglia ulegnie zagładzie.

W odpowiedzi na szereg zapytań Willkie wyparł się swoich mów przedwyborczych, w których czynił Roosevelta zarzut, iż jako prezydent podburza kraj do wojny. Kiedy republikanin Vandenberg zażądał od Willkiego odpowiedzi na pytanie,

czy polityka Stanów Zjednoczonych odnośnie do pomocy dla Anglii nie jest jedyną, znaczną z tendencją przystąpienia do wojny, usiłował Willkie początkowo dać wymijającą odpowiedź. Dopiero kiedy Vandenberg skierował jeszcze raz do niego konkretne zapytanie, czy jego zdaniem pomoc dla Anglii nie oznacza definitywnego przystąpienia do wojny Stanów Zjednoczonych, Willkie odpowiedział ostrożnie: „Moim zdaniem nie“.

Na posiedzeniu tem doszło kilkakrotnie do ostrych incydentów między Willkiem a kilku senatorami, zwolennikami polityki izolacji.

Senator Clark zwrócił uwagę na niespodziewaną zmianę poglądów, zaobserwowaną u Willkiego, cytując jednocześnie zdania z wybranych przemówień Willkiego, w których ten atakował Roosevelta.

Z uśmiechem na ustach oświadczył Willkie w związku z tym zarzutem, że ataki stanowiły tekst jego mów wyborczych i zostały wypowiedziane w ogniu walki wyborczej. Obecnie nie obchodzi go wyniki wyborów, lecz sprawy narodów Stanów Zjednoczonych, które dokonały wyboru Roosevelta.

mji sowieckiej na tych podstawach, przy czym wojska mają być szkolone jedynie w tym sensie, który da się spożytkować w okresie wojny.

Przy układaniu programu zastosowano w szerokiej mierze doświadczenia, nabyte w wojnie sowiecko-fińskiej, oraz obserwacje z walk na Zachodzie. Dziennik dalej wspomina, że marszałek Tymoszenko zwrócił szczególną uwagę na gruntowne wyszkolenie jednostek wojskowych, niezmotoryzowanych, jak również na współdziałanie wszelkiego rodzaju, gatunków broni, oraz szybki rozwój wszystkich jednostek bojowych.

Marszałek domaga się od korpusu oficerskiego, aby w dalszym ciągu starał się o poprawę swych kwalifikacji zawodowych. W tym celu ukazał się szereg zarządzeń, dotyczących sprawności i wydajności pracy członków korpusu oficerskiego. Ponieważ Tymoszenko jest zdania, że piechocie należy przypisywać wielkie znaczenie w konfliktach wojskowych, ten rodzaj broni będzie musiał przejść specjalne przeszkolenie. Wszystkie rodzaje broni będą musiały w przyszłości przechodzić przeszkolenie piechoty. W związku z tem „Krasnaja Zwiezda“ określa piechotę jako „najważniejszy rodzaj broni“.

Obce języki w armii sowieckiej.

Moskwa, 14 lutego. Komisarz sowiecki dla obrony narodowej marszałek Tymoszenko, zwrócił się ostatnio do oficerów sowieckich z rozkazem, aby w przyszłości nauczyli się przynajmniej jednego obcego języka.

Zdobycie odnośnych wiadomości, ma być na przyszłość koniecznym warunkiem przy uzyskaniu stopnia oficerskiego. Wybór języka pozostawiony jest swobodnej ocenie oficerów.

Rosja buduje dwa parowce oceaniczne.

Moskwa, 14 lutego. Sowiecko-rosyjskie pismo młodzieżowe „Komsomolskaja Prawda“ donosiło we środę o budowie dwóch sowiecko-rosyjskich parowców oceanicznych, pojemności po 19.000 ton, przeprowadzanej przez zakłady w Odessie.

Obydwa te okręty będą największymi dotychczas jednostkami handlowymi Rosji Sowieckiej. Okręty mają mieć promień działania 10.000 mil morskich, tak, że będą w możności żeglować z portów europejskich Związku Sowieckiego na Daleki Wschód, nie musząc po drodze zabierać materiałów pędnych.

Naloty na lotniska w Grecji i na Malcie.

Rzym, 14 lutego. Włoski komunikat wojskowy brzmi następująco:

Główna kwatery armii włoskiej komunikuje:

Na froncie greckim działalność wywiadu i artylerijska. Nieprzyjacielskie bazy, drogi łącznikowe i stanowiska artylerji zostały skutecznie zbombardowane przez formacje naszego lotnictwa. Wojska, obozy i kolumny posiłków zostały zaatakowane w locie zniżonym i obrzucone bombami rozpryskującymi. Jedna z formacji samolotów myśliwskich zaatakowała w dniu 11 lutego nieprzyjacielskie lotnisko, ostrzeliwała liczne samoloty na ziemi ogniem z karabinów maszynowych i ciężko je uszkodziła. W walce powietrznej zestrzelono nieprzyjacielski dwumotorowy samolot. Jeden z włoskich samolotów nie powrócił.

Na Malcie zostało zaatakowane lotnisko Micebba przez włoskie bombowce.

W Afryce północnej samoloty niemieckiego korpusu lotniczego przeprowadziły naloty na koncentracje wojska, kolumny marszowe i jedno z lotnisk nieprzyjacielskich.

W Afryce wschodniej wszystkie ataki nieprzyjaciela na odcinku pod Keren, wspierane przez ataki bombowe z powietrza, zostały odparte gładko przez włoskie kontrataki. Lotnictwo wspierało włoskie wojska w ich bohaterkiej walce obronnej. W dolnym Sudanie wojska włoskie odparły nieprzyjacielskie kolumny w dorzeczu rzeki Umo, które pozostawiły licznych zabitych i rannych na pobojowisku.

W nocy na 12 lutego nieprzyjacielskie samoloty zrzucały kilka bomb i liczne rakiet oświetlające na Rodos. Dwie kobiety i jeden młody człowiek zostali zabici, wyrządzono kilka szkód w domach mieszkalnych.

Bombardowanie głównej kwatery greckiej.

Rzym, 14 lutego. Wielkie jednostki włoskiego lotnictwa, operujące w Albanii zadaly w ostatnich 48 godzinach poważne cioty nieprzyjacielowi.

Obok czwartej eskadry lotniczej, która prowadziła swoje akcje na odcinku południowym frontu, sięgając daleko w głąb etapów nieprzyjacielskich, także i lewe skrzydło włoskiego frontu stanowiło punkt wyjściowy dwóch operacji lotniczych. Przez Jugoslawję dowiadujemy się, że włoskie bomby wywołały wielki zniszczenie we Florinje, która jest siedzibą głównej kwatery greckiej. Linje kolejowe, wychodzące ze Salonik zostały w kilku miejscach przerwane. Ważne ze względów strategicznych drogi są, według wypowiedzi podróźnych, zapchane uciekającą ludnością cywilną.

Ostra odprawa „Popolo d'Italia“ pod adresem Churchilla.

(=) Medjolan, 14 lutego. „Popolo d'Italia“ w artykule zatytułowanym „Ostatnie złudzenie“ omawia mowę Churchilla, w której ten „zbrodniarz wojenny Nr 1“ z zupełną nieznaną faktycznego stanu rzeczy usiłował wprowadzić rozdwojenie pomiędzy narodem włoskim a jego rządem.

Churchill sądził, iż można Włochów uważać za zdolnych do zdrady swoich żołnierzy. Dziennik podkreśla, iż musiał on wówczas żywić jeszcze „ostatnie złudzenie“, iż słowa jego wywra jakiś wpływ na wewnętrzny front Italji.

Obecnie jednak — kończy dziennik — premier brytyjski musiał niewątpliwie zmienić zdanie, gdyż udzielając brytyjskim okrętom wojennym rozkazu otwarcia ognia na domy ludności włoskiej w Genui w półtora miesiąca po swej przytoczonej powyżej cukierkowej, o tak godnych pałałowania tendencjach mowie, niewątpliwie kierował się przekonaniem, iż naród włoski i jego rząd stanowił jedną nierozdzielalną całość. Do narodu włoskiego, który usiłował oszukać w swoim czasie słodkimi słowami, skierował teraz paszcze brytyjskich dział.

Ameryk. minister marynarki nie chce oddać ani jednego kontrtorpedowca.

(S) Nowy Jork, 14 lutego. Minister marynarki Knox oświadczył z naciskiem na konferencji prasowej, że marynarka amerykańska nie może pozbywać się absolutnie żadnych kontrtorpedowców, gdyż grozi to zachwianiem równowagi jej sił morskich.

Minister nie zamierza tem oświadczeniem zajmować bezpośredniego stanowiska wobec propozycji Willkiego, jednak jako minister marynarki wypowiada się on przeciwko dalszemu osłabianiu floty. Wprawdzie marynarka buduje dalsze kontrtorpedowce, równocześnie jednak buduje także inne jednostki wojenne, co pociąga za sobą konieczność posiadania silniejszej floty kontrtorpedowców.

Kto jest wrogiem Meksyku?

(=) Waszyngton, 14 lutego. „New York Times“ oraz inne dzienniki zamieszczają artykuł antropologa dra Vincenzo Petruccio, który dokonał już czterech naukowych ekspedycji do Ameryki łacińskiej i niedawno powrócił po 10-miesięcznym pobycie w Meksyku.

Petruccio stwierdza, że dla narodu meksykańskiego potencjalnym wrogiem nie są Niemcy, ale Stany Zjednoczone. Jakkolwiek stosunki między obu rządami w ostatnim czasie poprawiły się, to jednak nie można tego powiedzieć o masach ludowych. Naród meksykański nie zapominał swej historii i swej podejrzliwości wobec zamierzeń północno-amerykańskich.

W ciągu swego 10-miesięcznego pobytu w Meksyku autor nie stwierdził bynajmniej słabnięcia obaw, że Stany Zjednoczone mogą bez żadnych ceremonij znaleźć sobie jakiś pozór celem wkroczenia do Meksyku. Meksykanie twierdzą, że w Stanach Zjednoczonych wiele się mówi o dobrych sąsiedzkich stosunkach, stosunki te jednak nie wykraczają poza zakres uprzejmych ukłonów.

Turyści przybywający do Meksyku oświadczały niejednokrotnie Meksykanom z miłym uśmiechem, że byłoby najlepiej, gdyby zostali zaanektowani przez Stany Zjednoczone. W końcu Petruccio stwierdza, że Meksyk nie interesuje się zupełnie wojną europejską. O sympatiach dla Anglii nie ma co mówić.

Rozbicie wielkiego konwoju angielskiego na Atlantyku.

Berlin, 14 lutego. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:

Kontynuując niszące uderzenia, zadane w ostatnich dniach przez łodzie podwodne i samoloty dalekodystansowe brytyjskiemu systemowi konwojów na zachód od Portugalji, niemieckie okręty wojenne, operujące na wodach Atlantyku, zaatakowały wielki nieprzyjacielski konwój. Udało się zatopić trzynaście nieprzyjacielskich okrętów handlowych, w tem kilka parowców transoceanicznych, które były w pełni wyposażone materiałem wojennym dla Anglii. Atakiem tym konwój został rozbity.

Podczas ataków na wojskowe objekty nad Tamizą i ujściem rzeki Humber, samoloty bojowe uzyskały trafienia bombami w pewien zakład i urządzenia fortyfikacyjne polowych.

Uzbrojone samoloty wywiadowcze zaatakowały z dobrym skutkiem okręt handlowy na północnym wybrzeżu Sakocji oraz jedną łódź strażniczą u angielskiego wybrzeża południowo-wschodniego.

Artylerja dalekonośna wojska lądowego ostrzeliwała za dnia i ostatniej nocy ważne ze względów wojennych objekty w Anglii południowo-wschodniej.

W północnej Cyrenajce niemieckie lotnictwo uzyskało trafienia bombami ciężkiego kalibru w brytyjskie obozy wojskowe i urządzenia wojskowe. Na lotnisku w Bengasi bombę trafiły w odstawione samoloty. Kolumny samochodów zostały rozbite ogniem karabinów maszynowych. Samoloty bojowe zaatakowały skutecznie lotnisko Luca na Malcie. W walkach po-

wietrznych nad wyspą nieprzyjacieli stracił trzy samoloty typu Hurricane.

Od połowy stycznia rozmaite skuteczne naloty niemieckich formacji bojowych kierowane były na kanał Sueski. Podczas tych śmiałych ataków niemieckiego lotnictwa uzyskano trafienia bombami w urządzenia kanału, tory kolejowe i urządzenia portowe. Jak już doniesiono, wywiad powietrzny stwierdził pozbawienie zatopione okręty w środku kanału spławnego, jako wynik akcji bojowej. Zdjęcia powietrzne wykazały równocześnie poważne koncentracje okrętów na północ i na południe od miejsc zamknięcia. Zatopione okręty doprowadziły do poważnych zatorów w ruchu okrętów przez kanał.

Jeden z myśliwców zestrzelił wczoraj na wybrzeżu Atlantyku jeden brytyjski samolot bombowy po bezskutecznym zrzućeniu bomb.

Ostatniej nocy nieprzyjacieli nie dokonali nalotów ani na teren Rzeczypospolitej, ani na obsadzone obszary. Trzy samoloty niemieckie zaginęły.

Zwycięski pojedynek niemieckiego poszukiwacza min z nieprzyjacielską łodzią podwodną.

(S) Berlin, 14 lutego. Pewien poszukiwacz min na wybrzeżu oceanu Atlantyckiego, dzięki zręcznemu wymięciu, udaremnił atak nieprzyjacielskiej łodzi podwodnej, dokonany przy pomocy trzech torped, poczem bombami podwodnymi unieszkodliwił łódź podwodną.

Japończycy bombardowali mosty burmańskie.

Szanghaj, 14 lutego. W urzędowym komunikacie japońskim ze środy podano do wiadomości, że jednostki lotnictwa marynarki japońskiej zbombardowały ponownie stary most Kungkuo na rzece Mekong.

Jest to jeden z najważniejszych mostów, przez który rząd Czungkingu sprowadza sprzęt wojenny z zagranicy. Nowy most Kungkuo, który został zniszczony przez japońskie samoloty w październiku ub. roku, do dziś dnia nie został odbudowany, na co wskazuje raport japoński, opierając się na zdjęciach fotograficznych.

Wielokrotne bombardowania japońskie

mostów nad Mekongiem zniszczyły mosty, tak, że ruch między Burmą a Chinami w praktyce został przerwany. Setki samochodów ciężarowych stoją obecnie w długich szeregach po obu stronach Mekongu, nie mogąc kontynuować swej jazdy. W japońskiej deklaracji zapowiada się, że Japończycy będą dalej bombardowali tę ważną linję komunikacyjną, aby zupełnie uniemożliwić jakąkolwiek komunikację.

Inne jednostki japońskiego lotnictwa bombardowały we środę domy składome na zewnątrz Kunningu, stolicy chińskiej prowincji Yunnan.

Marsz. Tymoszenko przeprowadza zmiany w armji sowieckiej.

(=) Moskwa, 14 lutego. Moskiewski dziennik wojskowy „Krasnaja Zwiezda“ przynosi w obszernym artykule wstępnym dokładne szczegóły na temat nowych programowych zmian, wprowadzanych od ro-

ku przez marszałka Tymoszenkę w armji sowieckiej, które zamierza przyspieszyć.

Kierownictwo armji zdaje sobie sprawę z doniosłości tego nowego programu, polegającego na przeszkoleniu oddziałów ar-

Złożenie doczesnych szczątków papieża Piusa XI w podziemiach bazyliki rzymskiej.

(=) **Citta del Vaticano, 14 lutego.** W dniu 10 lutego odbył się w Rzymie uroczysty akt złożenia do sarkofagu doczesnych szczątków papieża Piusa XI.

W uroczystości tej wzięły udział tysięczne zastępy kapłanów i siostr zakonnych. Papież Pius XII. odprawił w tej okazji uroczyste nabożeństwo, oraz wygłosił kazanie. W uroczystości złożenia trumny ze zwłokami papieża wzięli również udział przedstawiciele Kościoła katolickiego ze wszystkich krajów europejskich. W nabo-

żeństwie wzięli udział dygnitarze, oraz członkowie korpusu dyplomatycznego wraz z rodzinami, zajmując przeznaczone dla nich miejsca w krypcie bazyliki św. Piotra.

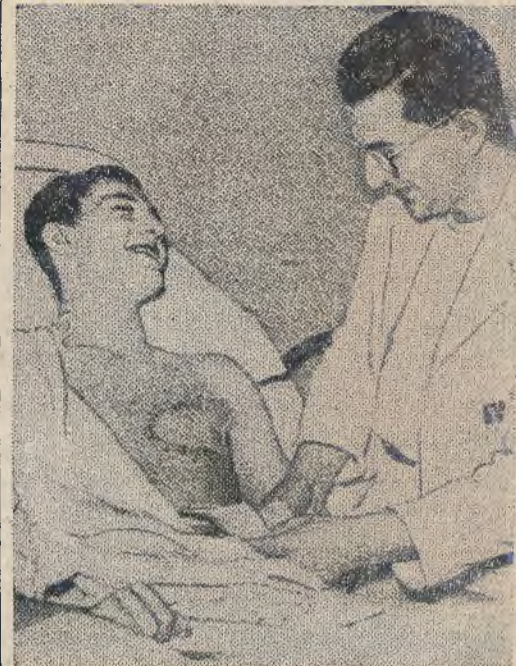
W czasie uroczystej Mszy św. wykonano szereg utworów muzyki kościelnej. Po ceremoniach kościelnych Ojciec św. przyjął kilka wysokich osobistości na prywatnej audjencji, udzielając im swego błogosławieństwa.

Przesyłki dla księży katolickich znajdujących się w niewoli niem.

(S) **Berlin, 14 lutego.** Naczelna komenda armji niemieckiej udzieliła francuskiemu Czerwonemu Krzyżowi zezwolenie na wysyłanie paczek pod adresem katolickich księży wojskowych, przebywających w niewoli niemieckiej, zawierających hostie, wino mszalne, przybory liturgiczne i inne rzeczy, potrzebne do odprawiania nabożeństw.

Przy francuskiej organizacji Czerwonego Krzyża w Vichy powstała zbiornica tego rodzaju przedmiotów, które wysyłane są do Niemiec za pośrednictwem Międzynarodowego Czerwonego Krzyża w Genewie, a następnie dostarczane poszczególnym duchownym francuskim, przebywającym w obozach niemieckich.

Udana operacja serca.

Podczas pościgu za zbrodniarzem Lloyd Galitz (na zdjęciu po lewej) został przez ściganego zraniony nożem w serce. W szpitalu w Detroit Galitz został zoperowany przez dr Harry Millera (na zdjęciu na prawo), który wyjął serce i zeszył rany. Operacja udała się i pacjent wraca obecnie do zdrowia.

Min. Hoshino o planowej gospodarce w Japonii.

(=) **Tokio, 14 lutego.** Izba wyższa parlamentu japońskiego omawiała na swym posiedzeniu we środę zmieniony rządowy projekt ustawy w sprawie planowej gospodarki.

Przewodniczący urzędu planowania, minister Hoshino, uzasadniał projekt nieuniknioną koniecznością udzielenia rządowi uprawnień do zjednoczenia wszystkich sił gospodarczych narodu. Tylko w ten sposób uda się opanować poważną sytuację Japonii. Rząd nie widzi innej drogi, jak tylko wprowadzenie planowej gospodarki.

Poszczególne postanowienia ustawy mają być stosowane każdorazowo w ważnych i niecierpiących zwłoki wypadkach. Postanowienia karne zostały zastrzeżone w porównaniu z poprzednimi projektami. Parlament może być pewny, że rząd zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności, jaką bierze na siebie przez przyjęcie szerokiej pełnomocnictw w granicach przewidzianych ustawą i będzie się starał o wykorzystanie ich w interesie całego narodu.

Japonja wprowadza system konwojów.

(=) **Tokio, 14 lutego.** Jak donosi dziennik „Nichi Nichi“, do parlamentu japońskiego wpłynął projekt ustawy, przewidujący wprowadzenie ochrony japońskich okrętów handlowych przez statki wojenne na wypadek wybuchu wojny na oceanie Spokojnym, lub w razie zagrożenia japońskiej floty handlowej na skutek działań wojennych trzecich mocarstw.

Przedstawiciel ministerstwa marynarki w parlamencie, kapitan marynarki Sato podkreślił, że w Europie tego rodzaju ustawa została już oddawna wprowadzona, natomiast w Japonii znajduje ona po raz pierwszy zastosowanie dopiero obecnie.

Nowe straty Anglii na morzu.

(=) **Nowy Jork, 14 lutego.** W nowojorskich kołach żeglarskich informują o zatopieniu brytyjskiego parowca „Oxford“ pojem. 20.043 br. t. r. wskutek akcji nieprzyjacielskiej.

Parowiec ten, którego budowę ukończono w r. 1928 oddany został do służby jako transportowiec wojskowy. Ostatnio był „Oxford“ przydzielony do służby w Azji Wschodniej.

Agencja Associated Press informuje dodatkowo na podstawie danych z tych samych kół, o zatopieniu angielskiego transportowca przybrzeżnego „San Carlos“ poj. 2.395 br. t. r.

Associated Press dowiaduje się z Bostonu, że powrócił tam z kilkudniowej wyprawy poszukiwawczej strażnicze statki Stanów Zjednoczonych, poszukujące brytyjskiego statku transportowego „Kervegan“ pojemności 2.018 br. t. r.

W ubiegłą niedzielę zawiadomili statek drogą iskrowa, że w odległości 200 mil morskich od Cap Sable uległ katastrofie i leży na boku. Na miejscu znaleziono jedynie bele papieru, gazetowego, pływające na morzu, natomiast nie natrafiono na ślady załogi liczącej 30 osób.

Karty na ubrania we Francji.

Vichy, 14 lutego. Po wprowadzeniu przed pewnym czasem kart na obuwie we Francji, musiano obecnie wprowadzić także i karty na ubrania wszelkiego rodzaju, białe i kolorowe, za wyjątkiem jedwabi. Az do odwołania karty tego rodzaju wydawane będą dla wszystkich kupujących ponad 17 lat. Wyjątki stanowią nadzwyczajne wypadki, jak małżeństwo, załoba, ciąża i powrót z niewoli.

Wszystkie sklepy, zajmujące się sprzedażą materiałów i ubrań zostały zamknięte na okres od 13 do 16 lutego, celem przeprowadzenia inwentarza.

„Je suis partout“ znowu na widowni.

Paryż, 14 lutego. Znany tygodnik „Je suis partout“, który przez dłuższy przeciąg czasu nie wychodził, ukazał się znowu w ostatnich dniach.

Tygodnik ten posiadał zawsze tendencje antyżydowskie, co spowodowało też aresztowanie dwóch redaktorów tego tygodnika Lescaat i Laubraux w dniu 3 czerwca 1940 na rozkaz ministra Mandla. Wstępny artykuł tygodnika zapowiada podjęcie działalności w duchu, który również i poprzednio kierował pismem.

Oredzie prezydenta Argentyny do narodu.

(=) **Buenos Aires, 14 lutego.** Prezydent dr. Ortiz, bawiący w dalszym ciągu na urlopie z powodu choroby, a który w ostatnim czasie w związku z przesileniem wewnętrznopolitycznym występował niejednokrotnie wobec opinii publicznej, wydał za pośrednictwem prasy w nocy na poniedziałek oredzie do narodu argentyńskiego.

Oredzie to zostało równocześnie przesłane urzędującemu wiceprezydentowi Castillo wraz z listem prezydenta Ortiza.

Oredzie stwierdza na wstępie, że w momencie chaosu konstytucyjnego naczelnym zadaniem kierowniczym władz państwowych jest wskazanie narodowi drogi do pokonania kryzysu. Prezydent Ortiz od chwili

li objęcia swego urzędu uważał za swój najwyższy obowiązek przestrzeganie konstytucji i prawa, nadto czynił wysiłki w kierunku załagodzenia przeciwności, ujawniających się wśród społeczeństwa, a mających na celu zapobieżenie wytworzenia się strony zwycięskiej i pokonanej.

Z tego labiryntu antagonizmów istnieje tylko jedna droga, dająca gwarancje, że naród nie popadnie w chaos i zamieszanie: wewnętrzna zgoda, ożywiona wiarą w sprawę republikańską, powrót do stosunków opartych na konstytucji, i wypełniania obowiązków bez oglądania się na własny interes.

Podpisanie ważnych układów między Boliwią i Argentyną.

(=) **Buenos Aires, 14 lutego.** Z okazji przybycia tu ministrów spraw zagranicznych Boliwii i Paragwaju w drodze powrotnej z konferencji la Platy, Argentyna podpisała z obu temi sąsiedzkimi krajami szereg układów, przygotowywanych już od dłuższego czasu i częściowo zredagowanych w poprzednich umowach wstępnych.

Najważniejszym postanowieniem podpisanego obecnie układu jest dla Argentyny punkt dotyczący budowy uchwalonej już przed 10 miesiącami linii kolejowej z Yacuiba w Argentynie do boliwijskich terenów naftowych w Santa Cruz, oraz przeprowadzenia rurociągu naftowego z wyż-

ny boliwijskiej do północno-argentyńskiej prowincji Salta.

Argentyna będzie finansowała obie te inwestycje, przy czym Boliwia zwróci poniesione koszty dostawami swej nafty.

Na mocy dalszego układu pomiędzy temi trzema państwami ustalono umiędzynarodowienie i uregulowanie żeglugi na rzece Pilcomayo, stanowiącej główną arterję wodną Boliwii do ujęcia la Platy i rzekę graniczną między Argentyną i Paragwajem. W ten sposób spodziewane jest ożywienie wymiany handlowej Boliwii i Paragwaju, która wskutek niekorzystnego geograficznego położenia i braku dostępu do morza napotyka na wielkie trudności.

„Times“ na temat skutków niemieckiej wojny morskiej.

(=) **Genewa, 14 lutego.** Londyński „Times“ publikuje artykuł pt. „Krzywizna zatopień“, zawierający znamienne wyznania na temat groźnych skutków niemieckiej wojny handlowej dla żeglugi brytyjskiej.

Co tydzień ogłasza admiralicja cyfry, dotyczące tonażu handlowego, zniszczonego przez nieprzyjaciela w ramach jego totalnej wojny na morzu. Na pierwszy rzut oka krzywizna zatopień nie wygląda tak groźna, ponieważ w ciągu ostatnich trzech miesięcy stale wznosiła się do góry, przy czym spadek zatopień w styczniu jest nawet większy, niż to wynika z graficznego przedstawienia, gdyż cyfry styczniowe obejmują straty tonażu z okresu pięciu tygodni, podczas gdy w poprzedzających miesiącach obejmowały okres 4 tygodni.

Nie należy jednak z tego wyciągać zbyt optymistycznych wniosków. Są bowiem jeszcze inne okoliczności, których nie można pominąć. Nasz korespondent spraw morskich zwraca uwagę, że łodzie podwodne z powodu burz i krótkich dni panujących zimą na północnym Atlantyku muszą ograniczyć z natury rzeczy swą działalność, wobec czego spadek ogólny cyfry zatopień w obecnej porze roku nie świadczy koniecznie o poprawie środków obronnych.

Ponadto nieprzyjaciel w czasie swych ataków na okręty stosuje w coraz większym stopniu samoloty długodystansowe, które umożliwiały mu wyrzadzanie nam szkód w daleko większej odległości od ziem zjednoczonego królestwa, niż dawniej. Głównym czynnikiem, który gra rolę w tej sytuacji, jest możliwość dysponowania okupowaną częścią Francji. Nie dawniej, jak dwa dni temu, radio niemieckie doniosło o ataku powietrznym na pewien transport konwojowany na zachód od wybrzeży Portugalii.

Należy również uwzględnić, że cyfr dzisiejszych nie można bezwzględnie porównywać z cyframi z lat 1917 i 1918, ponieważ ogólna wysokość tonażu okrętowego, jakim dysponujemy, jest dziś mniejsza, niż była wówczas. Drogi, jakie muszą przebywać okręty w komunikacji handlowej, oraz w ramach działań wojennych, są dłuższe, a nie jest również wykluczone, że wojskowe ekspedycje na oceanach pochłaniają więcej tonażu okrętowego.

Szczegóły te są dokładnie znane tylko tym, których obowiązkiem jest sprawowanie kierownictwa nad naszymi sprawami. Wszystkie jednak okoliczności zdają się przemawiać za tem, że nasza żegluga okre-

towa posiada dziś mniejszy teren do działania, niż w ostatniej wojnie.

Minister żeglugi w ubiegłym tygodniu zwrócił nam uwagę, że w następnym roku musimy się liczyć z większymi stratami okrętów handlowych, niż wynosi ilość okrętów nowo budowanych. W każdym razie musimy być przygotowani na to, że w miarę przedłużania się dnia i uspokajania się burz zimowych krzywizna zatopień będzie znowu wzrastała.

Skargi „Daily Herald“.

Szterdam, 14 lutego. W jakim stopniu skuteczna akcja niemieckiej wojny handlowej zmusiła żeglugę angielską do przerzucenia się na dalekie drogi okrężne i posługiwała się powoli działającym systemem konwojów, świadczy skarga, zawarta w liście do redakcji dziennika „Daily Herald“.

Autor listu stwierdza, że dopiero obecnie nadszedł do Anglii list, nadany w Indiach 14 października. Na przebycie tej drogi list potrzebował więc prawie 4 miesiące czasu. Ten drobny szczegół świadczy, jakie trudności powoduje dla Anglii brak tonażu okrętowego, nie mówiąc już o faktycznych stratach, jakie ponosi flota brytyjska.

Reorganizacja gospodarki diamentami

Bruksela, 14 lutego. Ostatnio stworzono w Brukseli główny urząd gospodarki diamentami malcy swą filię w Antwerpii. Stworzenie tego urzędu ma na celu uporządkowanie niezwykle ważnego i doniosłego przemysłu diamentowego, stojącego w Belgii na najwyższym poziomie.

Belgia rozporządzała przed wojną największą ilością surowca, a mianowicie przepadła na ten kraj 7,21 milionów karatów, podczas gdy produkcja światowa wynosiła 11,93 milionów karatów. Z 30.000 robotników diamentowych świata pracowało w Belgii 20.000, 4000 w Holandji, 5000 w Niemczech, w innych zaś krajach 1000. Gięda na wytwórczość diamentową pozostawała do początku bieżącej wojny Londyn, który kontrolował przez swą „British Diament Corporation“ 96 procent produkcji światowej.

Gdy wybuchła wojna na zachodzie została Belgia zupełnie odcięta od wszelkich

Wzmrożona produkcja lotnicza w Szwecji.

Sztokholm, 14 lutego. Już przed obecną wojną starała się Szwecja pokryć ewoje zapotrzebowanie samolotów produkcją krajową.

Ostatnio zawarły zakłady przemysłowe produkujące samoloty, a mianowicie „Svenska Aeroplan“ oraz „Nobobs Flugmotorenfabrik“ umowę z rządem szwedzkim, otrzymując wielkie zamówienia na samoloty. W związku z tem przypominają, że Szwecja zamówiła swego czasu w Stanach Zjednoczonych 144 samoloty, których jednak już nie otrzymała.

Hiszpańcy emigranci powracają z Francji do ojczyzny.

(=) **Paryż, 14 lutego.** Z Madrytu nadeszła wiadomość, iż rząd hiszpański okazał skłonność przyjęcia politycznych uchodźców hiszpańskich przebywających obecnie we Francji pod warunkiem, iż w czasie wojny domowej nie dopuścili się morderstw, kradzieży względnie innych przestępstw.

Repatriacja emigrantów do kraju pozostaje w związku z brakiem sił roboczych, odczuwanych w Hiszpanii.

Droga do Palestyny jest wolna.

(=) **Istanbul, 14 lutego.** Turecki rząd oznajmił, że żydzi w przyszłości tylko wtedy otrzymają zezwolenie na przejazd przez Turcję, gdy wykażą się biletem jazdy do stacji granicznej.

Dalej oznajmia on, że tygodniowo 50 żydów z Rumunii będzie mogło odbyć podróż, stosownie do zgody, wyrażonej przez rząd syryjski.

Bratysława myśli o swej przyszłości.

Wiedeń, 14 lutego. Słowackie ministerstwo komunikacji i robót publicznych rozpięło ostatnio konkurs na plan rozbudowy stolicy Słowacji — Bratysławy.

W konkursie tym wezmą udział inżynierowie słowaccy, czescy, niemieccy, włoscy i jugosłowiańscy. Chodzi przede wszystkim o odpowiednie przebudowanie Zamkowej Góry, oraz jej okolic, w których miałyby powstać wyższe szkoły słowackie, jako nowoczesne piękne budynki. Termin konkursu przypada na dzień 1 czerwca 1941 r., a jako nagrody za najlepsze plany naznaczona kwota 420.000 koron słowackich, przy czym pierwsza nagroda wynosi 150.000, druga 100.000, trzecia 75.000 koron słowackich. Jury konkursowe składa się z fachowców słowackich, niemieckich i włoskich.

dowozów surowca, a 90 procent diamentów zostało przesłanych do Francji, również większa część robotników uciekła do tego kraju, osiedlając się częściowo we Francji południowej lub też wyjeżdżając do Stanów Zjednoczonych. Po zawieszeniu broni przystąpiły czynniki belgijskie jak również niemieckie do reorganizacji tego działu przemysłu, to też udało im się ścignąć większą część robotników z powrotem do Antwerpii, która zatrudniała 56 procent robotników całego świata. Zadaniem nowego urzędu będzie odpowiedni przydział surowca dla robotników belgijskich, holenderskich, niemieckich, jak również przeciwdziałania przebudowaniu robotników diamentowych do innych zawodów, a w końcu sprzedaż diamentów tylko za pełnowartościowe dewizy. Obecnie pracuje w zawodzie diamentowym w Antwerpii około 2000 robotników.

Głosy Czytelników.

Pani „Butti“ w odpowiedzi.

Kraków, 14 lutego. Talk się już zdarza. że co dla jednego jest wesołe i zabawne, to dla drugiego nie jest...

Szanowny Butti! Ty w ogłoszeniach śmiało grzabałeś w ludzkich cierpieniach. Dlaczego dla nas nie miał rozumienia?

* * *

Jak widzimy, odpowiedź pani Janiny nie jest pozbawiona humoru, ale nosi na sobie piętno żalu. Jest to zresztą objaw zupełnie normalny...

KRONIKA

Unormowanie obrotu papierami wartościowymi.

Kraków, 14 lutego. Wskutek silnego przegrupowania własności kapitału, wpływającego przedewszystkiem z wyeliminowania żydów z życia gospodarczego...

Ażby ukrócić tego rodzaju nieuczciwe praktyki, niemieckie władze nadzorcze za pośrednictwem państwowych czynników bankowych zorganizowały prywatny obrót papierami wartościowymi...

Kara więzienia za nielegalny ubój.

Kraków, 14 lutego. Niemiecki Sąd Specjalny w Krakowie skazał żeźnika żydowskiego Maurycyego Krausa z Wieliczki za wielokrotnie popełniane przestępstwa uboju nielegalnego i próbę przekupienia...

Skazani żydzi dokonywali w piwnicy swego domu nielegalnego uboju krów i cieląt sposobem nierytualnym, a pochodzące stąd mięso sprzedawali następnie pokątnie...

Zgubne skutki przyzwyczajenia.

Kraków, 14 lutego. W Nowym Sączu został skazany na dwa i pół roku więzienia i 3 lata utraty praw obywatelskich Jan Mordawski, złodziej-recytalista, za kradzież roweru...

Stanisław Drabik podbija serca Krakowian

Kraków, 14 lutego. (w) W pewnych wypadkach wszelkie prawidła fizyczne zdają się być jedynie przesadami. Można to odnieść do czwartkowego wieczoru „Domu Plastyków”...

Nie można mieć zażenowania o ten seisek i tłok, gdyż chęć zobaczenia występu słynnego artysty w pełni motywuje usiłowania wtargnięcia do przepelnionej sali...

Przygotowania do kampanii produkcyjnej w Generalnym Gubernatorstwie.

Kraków, 14 lutego. Wydział aprowizacji rolnictwa zwołał w ciągu stycznia agronomów powiatowych w poszczególnych okręgach, żeby w wyczerpujących dyskusjach omówić dokładnie zarządzania do dalszego przeprowadzania kampanii produkcyjnej...

W szczególności zrewidowano linie wycieczne dla uprawy wiosennej, które zresztą już od jesieni ubiegłego roku sporządzono na piśmie...

Agronomi obwodowi, z których trzech do pięciu przydzielono każdemu agronomowi powiatowemu w charakterze doradców i kontrolerów...

Szczególne zainteresowanie w ciągu przeprowadzonej dyskusji poświęcono pracom przygotowawczym do dalszego rozbudowy wzorowych gospodarstw rolnych...

Co to jest muzyka?

Na marginesie imprezy artystycznej, jaka odbyła się w niedzielę w sali Filharmonii krakowskiej nasuwa się parę uwag. Publiczność biorąca udział w tego rodzaju imprezach należy podzielić na trzy kategorie.

Jedna to są znawcy, którzy traktują sztukę dla sztuki, eliminując zupełnie obiektywne nastawienie do wykonawców i dyrygenta...

Drugi typ stanowią ludzie nie rozumiejący się na formach muzycznych, przyjmujący jednakowo bogactwo jak i ubóstwo harmonicznych kompozycji...

Trzecia kategoria, najmilsza, jakkolwiek bezkrytyczna, to laicy — ludzie, którzy tylko kochają muzykę i podchodzą do niej z pobieżnym skupieniem człowieka...

Może w tej kwestji zasięgniemy zdania starożytności, z której czerpały wiedzę następane stulecia.

Platon w swojej Republice przypisywał muzyce znaczenie socjalne, jako podwaliny życia państwowego, a także etyczne — jako środek, wiodący do moralnego uszlachetnienia.

Jednak wszystkie poglądy filozofii greckiej stwierdzają ścisły związek między muzyką a życiem, wychodząc z założenia, że dźwięk (melos) i rytm wywierają decydujący wpływ na psychiczny stan jednostki...

Nowowiejskiego, Moniuszki, Pucciniego, Leoncavalla i wielu innych. Pod koniec publiczność sama wywoływała tytuły aryi, znanych z dawniejszego programu Drabika...

Do powodzenia wieczoru przyczyniła się w dużej mierze miła atmosfera, panująca w „Domu Plastyków”, jak również gościnność i zapobiegliwość gospodarzy...

Opiekę nad gospodarstwami rolnymi poniżej 50 ha sprawują Izby rolnicze, posługujące się ze swej strony agronomami powiatowymi i obwodowymi.

Ważnym warunkiem gospodarki aprowizacyjnej Generalnego Gubernatorstwa, wymagają bezustannej, wchodzącej w najdrobniejsze szczegóły pieczy nad całkowitym rolnictwem tego obszaru.

Poza szkoleniem agronomów, starają się wszystkie placówki urzędowe Wydziału Aprowizacji Rolnictwa o to, by potrzebne środki produkcyjne, jak zboża siewne, nawozy sztuczne, maszyny rolnicze...

Kampania produkcyjna w Generalnym Gubernatorstwie jest w pełnym toku. Jeżeli warunki atmosferyczne umożliwią zdrowy rozwój zasiewów...

Wielce ciekawe jest pytanie, czy jest muzyka? Nie podejmując się podania definicji, że jednak jest niezaprzeczoną wartością ducha ludzkiego...

W ocenie sztuki prawdziwa kultura zdobędzie się zawsze na bezwzględny obiektywizm, a my w tej chwili i w obecnych warunkach musimy tembardziej zrozumieć, że sztuka jest dla nas oświeczeniem od zbrodniczego szalu...

To też wracając do stosunków lokalnych powinniśmy z należytym zrozumieniem i szczerą chęcią poparcia odnieść się do orkiestry artystów polskich, zorganizowanej w niezmierzenie trudnych i nieprzyjaznych warunkach...

„To, co muzyka wypowiada, jest wieczne, nieskończone, idealne; ona nie wyraża namiętności miłości, tęsknicy tego lub owego indywidualum, lecz samą namiętnością, miłością czy tęsknicą” — jak powiedział Wagner.

Joanna Czarkowska.

Pożar tartaku.

Radomsko, 14 lutego. W zabudowaniach tartaku w Radomsku wybuchł pożar. Ogień szybko roznosił się — natrafiając na materiały łatwopalne — po wszystkich zabudowaniach fabrycznych.

Niemo natechniastowej akcji pożarniczej, tartak padł pastwą ognia wraz z maszynami. Wyrządzona szkoda dosięga kwoty 60.000 złotych.

Dziewczynka wpadła do studni.

Częstochowa, 14 lutego. Koło Częstochowy, we wsi Kawodra, zdarzył się niesześliwy wypadek, który na szczęście zakończył się jedynie katarą.

Po doprowadzeniu dziewczynki do przytomności okazało się, że ta nie pomieszała prawie żadnych obrażeń, a nabyła się jedynie w czasie nieprzewidzianej kąpieli — silnego kataru.

Sprytna złodziejka.

Kraków, 14 lutego. Sąd Okręgowy z Krakowa na sesji wyjazdowej w Nowym Sączu rozpatrywał sprawę kradzieży popełnionej przez Marię Chojnowską...

Poszkodowany zauważywszy brak gotówki udał się do mieszkania Chojnowskiej, gdzie gospodyni — u której zamieszkiwała złodziejka — zwróciła mu 200 złotych.

Chojnowska początkowo do winy nie przyznawała się, czem jedynie pogorszyła swoją sytuację, a w końcu widząc, że swemu uporczywemu zaprzeczeniu nie osiągnie zamierzonego celu — przyznała się do winy.

Sąd wydał wyrok skazujący złodziejkę na karę 2 lat więzienia i pozbawienia praw obywatelskich na lat 2.

Skazany na śmierć za nieoddanie broni palnej.

Lublin, 14 lutego. Niemiecki Sąd Specjalny w Lublinie skazał 48-letniego Stanisława Okonia, pochodzącego z Chelma Lubelskiego, na karę śmierci i trwałą utratę praw obywatelskich...

Skazany był od września 1939 roku w posiadaniu dwóch pistoletów automatycznych, których nie oddał władzom niemieckim pomimo, że znał dokładnie obowiązujące w tym kierunku przepisy.

Ś. p. prof. dr Jan Kozak.

Kraków, 14 lutego. Z szeregu uczonych polskich ubył znowu jeden, którego strata oznacza poważny cios dla społeczeństwa.

Urodzony w dn. 22 lipca 1880 w Przemysłu śp. prof. Kozak odbył studia gimnazjalne w Jaśle, a następnie studiował na wydziale filozoficznym U. J. w Krakowie...

Kronika żałobna.

(Jer) Kraków, 14 lutego. W ostatnich dniach zmarli w Krakowie: Bronisława Królikiewicz, nauczycielka w Rybniku, lat 37; Ludwik Marona, mistrz karwiecki, lat 62; Stanisław Janas, mistrz karwiecki, lat 61; Feliks Piskorz lat 75; Ludwik Rojowski, przemysłowiec, lat 78; Anna Tyrchowa, lat 76; Bolesław Sadowski, urzędnik prywatny, lat 49; Lasota Antoni, węglarz, lat 67; Matylda Szromer, emer. nauczycielka i urzędniczka firmy „Pharma“, lat 76.

Z Warszawy i okolicy.

Zaginęła.

26-letnia Zofja Wereseżyńska wyszła dnia 9 grudnia ub. r. z mieszkania swoich rodziców przy ul. Żurawiej 20 w Warszawie i dotychczas nie powróciła.

Zabójstwo żony lekarza.

W mieszkaniu przy ul. Radzymińskiej 8 w Warszawie, nieucieczki dotąd sprawcy zabili 54-letnią Janinę Kawecką, żonę doktora medycyny, która była wówczas sama w domu.

WŁADYSŁAW BARCICKI.

WIZYTA

Powieść współczesna.

18)

Jarkowski zgnębiony i niepewny swego losu wyszedł do sąsiedniego pokoju. Tymczasem komisarz zaprosił obie panny. Ewa i Magdalena, z którymi jednak mówił krótko i wnet je wypuścił z swego pokoju. Na końcu przyszedł Rzycki, który również nie długo zajął komisarza swymi odpowiedziami.

W końcu wyszedł do sąsiada komisarz o zimnem spojrzeniu i zwracając się do oczekujących na decyzję o dalszych losach rzekł:

— Pan Chaliński, panny Ewa i Magdalena Rostockie oraz pan Rzycki mogą opuścić ten budynek, natomiast pan Jarkowski zechce pozostać, gdyż mam mu jeszcze coś do powiedzenia.

Wrażenie tych słów było piorunujące: Jarkowski zbladł, ale nadrabiając miną zwrócił się do swych byłych towarzyszy i oświadczył zresztą bez przekonania:

— Tu zachodzi jakieś nieporozumienie. Jak się wszystko skończy pozwolę sobie do państwa zadzwonić, aby im opowiedzieć dalszy ciąg tych dziwnych perypetii.

Chaliński zadowolony, że sprawa przez niego niedopilnowana została jednak popchnięta na właściwe tory, zresztą zupełnie przypadkowo i bez jego współudziału. Czuli się bardzo zmęczeni temi wszystkimi przeżyciami. Nie było oczywiście już mowy o kontynuowaniu przerwanej zabawy, tembardziej, że była godzina 2-ga w nocy. Jakkolwiek panna Ewa i Magdalena zyskały jego dużą sympatię, marzył o tem, aby nie potrzebował ich odprowadzać do domu i miał nadzieję, że zajmie się tem Rzycki.

Tak się też stało, gdyż Rzycki czując się nieco speszony przyjął ją z człowiekiem, którego zatrzymano w komendzie policji,

starał się wytłumaczyć obu paniom swoją rolę a nato potrzebował jednak czasu.

Na Krakowskim Przedmieściu w pobliżu pomnika Kopernika pożegnało się całe towarzystwo. Rzycki z paniami wsiadł do taksówki, Chaliński wolnym krokiem kierował się do Hotelu Europejskiego.

Gdy znalazł się w swoim pokoju, zdjął ubranie i włożył na siebie pidżamę. Uczul naraz dosyć silny głód spowodowany widocznymi wzruszeniami tego wieczoru, lecz nie mając nie innego pod ręką zabrał się do konsumowania keksów wedlowskich, które kupił sobie jeszcze w restauracyjnym wagonie, popijając je sodową wodą.

Jakie jednak życie jest dziwne, myślał Chaliński. Ledwo przyjechałem, a zaczęły mi się sypać na głowę tak nieprawdopodobne wydarzenia. W przeciągu dwóch dni poznałem tylu ludzi, zdobyłem serce co najmniej dwóch kobiet, zostałem wplątany w aferę zbrodniczą, która będzie miała swoje echo w całej Warszawie. Tymczasem jego sprawy spadkowe były mocno skomplikowane, gdyż niewiadomo czy przy napadzie rabunkowym, jaki miał miejsce w mieszkaniu mecenasa Jerskiego, nie ucierpiał również jego papiery. A może cały napad pozostawał właśnie w związku z jego spadkiem? Nie mógł sobie zdać sprawy, gdyż posiadał za mało wiadomości o tem wydarzeniu.

Zmęczony tem wszystkim, zjadłszy ostatni keks, położył się do łóżka i zgasił lampę, postanawiając, że zaraz rano jak tylko się wyśpi, postara się skomunikować z policją, aby dowiedzieć się coś bliższego. „Chyba są obowiązani powiedzieć mi, czy nie poniosłem osobiście jakiej szkody z powodu tego napadu“ — myślał.

Chaliński spał snem człowieka, który od kilku dni żył z kapitału swoich sił i musi je w końcu odświeżyć nowym przyplływem energii. Gdy się obudził, była godzina 11. Ubrał się w pidżamę, zadzwonił na kelnera i zażądał śniadania. Umyty i ogolony, ale jeszcze niewzbrany zasiadł z niezwykłym apetytem do dobrej kawy, którą mu właśnie przyniesiono. Właśnie smarował

sobie bułkę masłem i miodem, kiedy zadzwonił pokojowy telefon.

Podszedł do aparatu i wziął słuchawkę.

— Hallo! — zapytał.

— Mówi Szeliga. Nasza pierwsza rozmowa przedwczorajsza upoważnia mnie do nudzenia pana moim telefonem. A to tem więcej, że zaszyły pewne ciekawe okoliczności, w których pan również gra dosyć dużą rolę.

— Ale o co chodzi, panie profesorze? Cieszę się zresztą, że pan sobie mnie przypomina, gdyż ja również bardzo miłe wspominam naszą pogawędkę.

Z pewnem zdenerwowaniem oczekiwał odpowiedzi sławnego uczonego, gdyż przypuszczał, że jego telefon łączy się również z wczorajszymi przeżyciami.

— Chodzi, proszę pana, o zakład, o którym mówiłem ostatnim razem na wieczorze u państwa Kryskich. Nie wiem czy pan sobie przypomina. W każdym razie jest to rzecz ciekawa. A dlaczego, wytłumaczę panu osobiście. Otóż wobec tego, że zakład mój z pewnym panem, którego pan pozna stał się właśnie w domu państwa Kryskich, a pani Ostrowiecka chce pana u siebie zobaczyć, więc upoważnia mnie do zaproszenia pana na jutro na 8-mą wieczerę do niej. Nie pożąduje pan swego przybycia, jako dziennikarz i człowiek interesujący się psychologią będzie pan miał duże pole do obserwacji.

— Ale jaki zakład? Coś sobie przypominam, ale bardzo niewyraźnie.

— Jeszcze panu nie mogę powiedzieć, gdyż dopiero z chwilą wkroczenia na salę mecenasa Jerskiego mogę państwu wytłumaczyć całą sprawę.

— Mecenas Jerskiego? Jakim cudem? Przecież on nie żyje!

Głos w telefonie zaczął się śmiać.

— Któż panu tę bajkę powiedział? Żyje i czuje się jak najlepiej.

— No, to chwala Bogu, — odparł Chaliński. — Wczoraj mi o tem mówiono i byłem bardzo tem zaskoczony, chociaż nie znam go osobiście.

— Więc przyjdzie pan jutro o 8-mej do Kryskich? — pytał Szeliga.

— Owszem przyjdę i proszę uprzejmie podziękować pani Ostrowieckiej za pamięć o mnie. Do milego widzenia.

Chaliński zakreślił się w głowie. Jerski żyje! Rozwiązanie jakiegoś zakładu i znowu w domu Kryskich! Dlaczego właśnie tam? Czyż w wszystkie jego sprawy musi zbiegać się w salonach zalotnej hrabiny Ostrowieckiej, która i tak już za bardzo wciągnęła go w krąg swoich uroków. Ale co w takim razie znacząło to otwarte mieszkanie? Czyż to poprostu był jedynie jakiś kawał? Czy jakaś pomyłka? Nie wiedział co o tem sądzić. Dokonał śniadania rozmyślając w dalszym ciągu, a następnie ubrał się przedko, gdyż czuł potrzebę ruchu i przejścia się po Warszawie, temwięcej, że dzień ten był wyjątkowo piękny i warto było przejść się Alejami Ujazdowskimi na spacer.

Gdy Chaliński wychodził z Hotelu Europejskiego była dokładnie 12-ta. Ruch na mieście był duży, gdyż wiele osób postanowiło przejechać się dorożką czy anemem za miasto, inni zaś wyszedłszy z biur chcieli się przejść pieszo po mieście, aby jeszcze przed obiadem skorzystać z pięknej pogody i zażyć trochę ruchu.

W Alejach Ujazdowskich panował ten miły nastrój, jaki się wytwarza, kiedy większa ilość ludzi beztrudnie spędza czas, nie goni za interesami, nie spieszy do warsztatu pracy, jednym słowem nie marwi się i kłopotuje, lecz wypoczywa i skłonny jest do zabawy. W Alejach pojawiły się też liczne młode mamy, popychające wózki z dziećmi, a przy tej sposobności rozmawiające ze spotkanymi przygodnie znajomymi. W parkach również było rojno, w kawiarniach uchylano drzwi na zewnątrz, gdyż dzień był ciepły i zapoczątkowywano w ten sposób chociaż jeszcze dosyć nieśmiało zw. sezon letni, który w tym roku przyszedł wcześniej niż zazwyczaj.

Chaliński doszedł do Belwedera, następnym poszedł do parku Łazienkowskiego, by potem powrócić tą samą drogą i udać się znowu do śródmieścia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Co grają w kinach?

Kraków, Tomasz 11

APOLLO

Telefon Nr. 111-20

Nieznanym dotąd w Krakowie spontaniczny ruch naokoło filmu granego na ekranie „APOLLO” uznanego powszechnie za wprost cudowny, dalej z uwagi na wzmagające się wędrówki widzów, wreszcie nadsyłane prośby pod naszym adresem, znievolmente Zarząd do pójścia za żywiołowym a powszechnym impulsem i grać film p. t.

PRZEZ ŁZY DO SZCZĘŚCIA

Jeszcze przez ten tydzień, t. j. ostatecznie do dnia 20 lutego b. r. włącznie

Prosimy, by P. T. Publiczność, we własnym interesie, zaopatrzyła się wcześniej w bilety wstępu. — Obie Kasy stoją do dyspozycji codziennie od godz. 2:30 — w niedzielę od 10-taj aż do wieczora

Zarówno Poranek jak ustalony czas — bez zmian

Kino „UCIECHA” KRAKÓW, ul. Starowińska 16

Telefon 125-16

Wyświetla od piątku dnia 14 lutego b. r. czarujący film muzyczny wytwórni polskiej, który ukaże się poraz pierwszy w okresie wojny na naszym ekranie p. t.

WŁÓCZĘGI

W rolach głównych:

dyktatorzy humoru Szczepko i Tońko
znakomici komicy Sielański, Ferner
przedstawiciele młodości Grossówna, Stępniońska
tańca i śpiewu Rakowiecki i Bogucki
oraz art. dramat. teatrów stoł. St. Wysocka

Ponadto aktualny tygodnik dźwięk. z Gener. Gubern.

Uprasza się P. T. Publiczności o wcześniejsze zaopatrzenie się w bilety wstępu, które można już nabywać w Kasie Kina podczas poranku od godz. 10-11-ej i popoł. od godz. 1-ej.—Początki seansów niezmiennione.

Kino „Atlantic”

Kraków, ulica Stradom 15

wyświetla od piątku, dn. 14 lutego b. r. do czwartku, dnia 20 lutego 1941 r.

Szkoła miłości

W rolach głównych:

LUISE ULRICH — VICTOR STAAL

Nadprogram:

Najnowszy tygodnik z Gener. Gub.

Początek o godzinie 16, 18 i 20. W soboty i niedziele o godzinie 14, 16, 18 i 20.

W niedzielę i święta poranek o godzinie 11-tej.

W soboty, niedziele i święta odbywają się tylko przedstawienia zamknięte.

Z rozpoczęciem seansu wstępu na salę wzbroniony.

Kino WANDA Św. Gertrudy 5

Wyświetla do czwartku, dnia 20 b. m. film p. t.:

Kawalerskie grzeszki

W rolach tytułowych:

HANS MOSER — THEO LINGEN
LUCIE ENGLISH.

Ogłoszenia, poprawki

w ogłoszeniach, zmiany treści itp. we wszystkich dniach tygodnia przyjmujemy tylko do godziny 16-tej

natomiast do niedzielnego numeru tylko do piątku godz. 14-tej

Kinoteatr „STELLA”

Kraków, ulica Lubicz (Bahnhofstrasse) 15

wyświetla od piątku dnia 14 lutego br. interesujący polski film p. t.

Książątko

W rolach głównych:

Karolina Lubieńska, Loda Niemirzan-ka, EugenJusz Bodo, Ferner, Sielański.

Nadprogram:

Tygodnik i Dodatek naukowy.

Początek o godz. 4, 6 i 8. W soboty i niedziele o godzinie 2, 4, 6 i 8. — W niedzielę i święta „PORANEK” o godzinie 11.

Sz. P. T. Publiczność prosi się o punktualne przybycie na początek seansów. — W soboty, niedziele i święta odbywają się tylko przedstawienia zamknięte. Z rozpoczęciem seansu wstępu na salę wzbroniony.

Kinoteatr „SZTUKA”

Kraków, ul. św. Jana 6

Od piątku 14 do czwartku 20 lutego br. przepiękny film p. t.:

Dziewczę z temperamentem

W rolach głównych:

ANNY ONDRA, IDA WUST,
MATHIAS WIEMANN, PAUL OTTO,
LIESL KARLSTADT.

Nadprogram: Tygodnik.

Początek o godz. 4, 6 i 8. W soboty i niedziele o godzinie 2, 4, 6 i 8. — W niedzielę i święta „PORANEK” o godzinie 11.

Sz. P. T. Publiczność prosi się o punktualne przybycie na początek seansów. — W soboty, niedziele i święta odbywają się tylko przedstawienia zamknięte. Z rozpoczęciem seansu wstępu na salę wzbroniony.

Mieszkający poza Krakowem mogą ogłoszenia do G. K. zamawiać za pośrednictwem naszych agencji:

w Tarnowie

Natalja Majcher, Plac Sobieskiego 6.

w Kielech

Marja Kiebaczy, Sienkiewicza 32.

w Częstochowie „Renoma”

Zukowski, Al. Najśw. Marii Panny 21

w Zakopanem

Siemianowski, Krupówki 48.

w Rzeszowie

M. Byczkowski.

w Krynicy

Stanisław Nowak.

Nasze agencje ogłoszeniowe przyjmują ogłoszenia bez specjalnych dopłat! Przy obliczeniach ogłoszeń obowiązują taryfy cennika ogłoszeń Nr. 1 Gofca Krakowskiego.

Obora zarodowa

Zarząd Dóbr Brzezie Szlacheckie

poczta Zabierzów, pow. Kraków

Sprzedaje stale z mych obór najlepsze zwierzęta zarodowe pochodzące ze znanych niemieckich hodowli woli i świni. Oglądać można codziennie przed uprzednim telefonicznym porozumieniem się — Kraków 100-72.

F. Fabich
Kraków, Grzegorzki.

Kilka maszyn

do pisania w dobrym stanie z polskimi ociołkami

kupimy natychmiast.

Oferty: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 882k” 882k

Reklama dźwięnią handlu!

